

Leie Täht

Nr 64 märts – aprill 2008

2 koolilehe lugu

Hea lehelugeja,

Sa hoiad käes koolilehte, mis saab 10-aastaseks. Ühe väikese põhikooli ajalehe jaoks on see märkimisväärne sündmus.

Kõik sai alguse 1998. aasta alguses kui direktoriga arutasime koolilehe võimalikkuse üle meie koolis. Emakeele õpetajaks oli sel ajal Hille Vasmann, kes parimatest kirjutajatest toimetuse kokku pani. Eks sai siis arutletud nende teemade üle, mis kooli ajalehes võiks olla. Kujundasid-küljendasid Renee Must ja Edgar Vaht, kes kujundasid lehe päise, mis püsib muutumatuna siiani.

Ajalehe nimekonkursil osalesid kõik õpilased ja õpetajad. Päris täpselt enam ei mäletagi, mis nimesid pakuti, aga toimetusele meeldis kõige enam see, mida kasutame tänini.

Nii ilmuski esimene Leie Täht aprillis 1998.

Palju on erinevaid teemasid, mida oleme avaldanud nende aastate jooksul. Püsivamad neist on ehk intervjuud, koolielu sündmused, algklasside kirjutamised, varasematel aastatel ka omalooming.

Kildude ehk ütlemiste rubriigi nn ristiema on Eneli Esna, kes pealkirjaks pakkus “Vot, kus ütles!” Need on lustakad lood õpilaste kirjutamistest ja vastustest.

Tore on see, et aastate jooksul on koolilehte toimetanud 39 õpilast-õpetajat. See on suur tegijate arv ja tohutu lisatöö õppimise-töötamise kõrval.

Põhikoolide parima ajalehe tunnustuse saime 2003. aastal. Auhinda käisid Tartus vastu võtmas Egle Russki, Külli Must, Marit Martin ja Merili Põrk. Olime väga uhked!

Kooli ajalehe 4.-1 sünnipäeval esitlesime koolilehe veebilehte, mis on praegugi lugeda aadressil www.leie.vil.ee/leietahht.

2003. aasta märtsis korraldasime Viljandi maakonna koolilehtede päeva. Külaskas oli ajakirjanik Aigi Viira, kujundamist õpetasid IT-mehed Andrus Anderson ja Ilvar Oja. Päev oli väga tore kõigi osalejate arvates.

Kui tähistasime koolilehe 5. sünnipäeva, 2003. aastal, kinkis kool meile digifotoaparaadi. Piltide tegemine läks lihtsaks ja sellega tegeles Agne Pino. Sööklas lõikasime suure tordi lahti, mida kõik maitsta said.

Pidulikult tähistasime ka koolilehe 50. numbri ilmumist 2006. aastal. Koolipere kirjutas ajalehest ja ajalehele. Pakkusime kommi ja jagasime tänukirju.

Ajalehes “Sakala” ilmus jutt meie koolilehest 2001. aastal.

Viimastel aastatel on paljundamise vastutusriikka ülesande enda kanda võtnud majandusjuhataja Toomas Vahter.

Tänane ajaleht kannab numbrit 64. Leie Täht on ilmunud 10 aastat. See on meie kooli ja meie endi nägu. Nagu ütleb kooli direktor, sisaldab väljaanne Leie kooli ajalugu.

Olgu meie koolilehel pikk tulevik. Elagu ta üle igasuguseid edasiviivaid muudatusi, aga olgu olemas, et saaksime tähistada ka järgnevaid ümmargusi sünnipäevi!

Palju õnne ja edu, Leie Täht!

Rita Kadaja

3 meediakoolitused

AJALEHEPÄEV KARKSI-NUIAS

Viljandimaa koolilehtede tegijad said 13. märtsil Karksi-Nuia gümnaasiumis kokku, kus peeti alguses paar tundi loengut. Hiljem räägiti meile kogemustest ajalehtede tegemisel ja öeldi või vähemalt vihjati, mis on ajalehtedel viga, mis on puudu või mida võiks korrigeerida. Ka meie koolist käisid mõned toimetuse liikmed ja õp. Rita teadmisi kogumas.

Sõitsime Viljandisse kella kaheksaks, kuigi buss Karksi-Nuia poole väljus alles kell 9. Kuna bussini oli kaua aega, siis läksime Viljandi bussijaama, Seal oli soe ning hea olla. Üsna pea nägime ka tuttavaid bussijaama sisenemas, küsisime, et kuhu neil minek on ja ootamatult selgus, et neilgi on siht Karksi-Nuia poole. Varsti, natukene enne kella üheksat seadsime siis kõik koos sammud Vabaduse platsi poole, kust väljus buss.

Karksi-Nuia jõudes läksime aulasse. Meie maakonna koolilehtede toimetusi oli kohale tulnud üsna vähe. Peagi hakkasid meile esinema kohalikud rahvatantsijad. Peale pikka ja igavat sissejuhatust juhatati meid ruumi, kus ajalehe Sakala ajakirjanik Rannar Raba rääkis ajakirjanduse põhiterminitest. Tema jutu tegi huvitavaks see, et ta kõneles ka enda kogemustest ning rääkis põnevatest seikadest oma elus. Samuti saime ka ise arvamust avaldada ning enda koolilehe toimetamisest rääkida. Teisi oli väga huvitav kuulata ning nii mõndagi oli kõrvataha panna.

Seejärel, kui infotund läbi, läksime alla kooli sööklasse einestama. Peale seda kohtusime taas aulas, kus Karksi-Nuia geograafia õpetaja rääkis meile oma reisist Islandile. Ta näitas ka projektoriga pilte, mis olid väga ilusad. Ka meil tekkis soov seda paika kunagi külastada.

Kui see jutt lõppes, hakkasid Sakala ajakirjanik Rannar Raba ja Mart Saar koolilehti arvustama. Paljud lehed olid must-valged, kuid oli ka päris mitmeid värvilisi. Meil on kuhu püüelda. Meile tehti ka väikestviisi kriitikat, kuid me ei lasnud sellest end heidutada, vaid edaspidi püüame paremini koolilehte kujundada.

Hiljem, kui koolilehtede kiitmisel ja laimisel lõppesid, siis sooviti meie lehele 10 sünnipäeva puhul õnne ning kingiti õpimapp. See sisaldas teiste koolide ajalehti. Tahtjad said veel kringlit süüa ning peagi oligi koju minek.

Igatahes oli tore ja tegus päev. Aitäh korraldajatele. Loodame, et üsna pea toimub see üritus ka meie koolis.

Maarja, Kätlin ja Janika

4 meediakoolitused II

Meedialaager Viljandis

Kõigil meist on oma huvid. Need, kes armastavad muusikat, tegelevad sellega, kes armastab raamatuid, loeb neid ja kes armastab kirjutada, kirjutab samuti. Meile on see võimalus antud- võime oma mõtteid avaldada ajalehes, Leie Tähes.

Kuna meie ajaleht ei ole just oma müügilt kõige edukam, koolitatakse aastas korra mõnda ajalehetoimetuse liiget meedialaagrites, mis on korraldatud Noorte Meediaklubi poolt. Sel aastal toimus see Viljandi Valuoja Põhikoolis 7-9. märtsil.

Kooli majandusjuhataja, Elle Lehtmets, ei teadnud isegi, kes tuleb ja kust tuleb lapsi laagrisse valvama. Igaks juhuks ei julgenud ta meid kooli peale lasta ja seetõttu paluti meil hiljem tagasi tulla.

Naasime tunnikese pärast. Selleks ajaks olid koridorid noori täis ja isegi mõne tuttava näo leidsime rahvasumma seest üles. Algasid tutvustusringid ja muud huvitavad tegemised. Õhtu lõpetasime magalates juttu ajades ja mõeldes, miks õhtune programm ära jäi.

Uut päeva alustasime loengutega, mis olid tõeliselt huvitavad. See ei olnud sugugi selline tund nagu koolis, sest meiega jagasid teadmisi tõeliselt lõbusad ja humoorikad inimesed. Janika rühma juhatasid Jaanus Noormets ja Liina Jürgen ning Kätlini rühma Ly Aunapu. Päeva lõpuks pidime viima staapi enda jutu, mis võis edu korral ilmuda laagrilehes. Kui kirjutasid kellegagi paaris, pidid kaks uudist, olemuslugu või arvamislugu tegema. Õhtuhakul anti meile kätte raamat, mille järgi pidime hakkama tünga teistele tegema ning pärast esitas iga rühm ühe tuntud telesaate, kuhu sai kaasata ka publikut. Jutuajamine ja magamiskottides ringi uitamine jätkus öösel.

Pühapäev oli viimane päev, mil sai nende erakordsete inimestega ühes majas viibida. Välja anti laagrileht, mis kandis nime Lyyana. Ka meie mõlema lood ilmusid selles. Enne lehtede kättejagamist külastas meid Sakala peatoimetaja Eve Rohtla, kes rääkis meile üpriski paljust, mis puudutas Sakala ajalehte ja selle ajalugu.

Ja siis oligi kõik läbi. Mõne jaoks tõeliselt kurb, aga ei väidaks, et see kellegi jaoks kergendus oli, sest nii toredatest inimestest oli raske lahkuda. Ei paneks teid muretsema, sest meil on suvel plaan vahvate laagrilistega veel kord kokku saada ☺

NB! Loodame uuel aastal jälle meedialaagrit külastada.

**Kätlin Põdra
Janika Vaht
8. klassist**

5 koolielu

Luule- ja laululind 2008

Pisike Leie kool võib olla uhke, et on suutnud juba mitmedki aastad korraldada sellist üritust. Igast klassist on alati kedagi esinema minemas. Kes luuletuse, kes lauluga.

Selle aastane luule- ja laululind toimus 14. märtsil, 3. veerandi viimasel päeval.

Esinemine algas väikeste luule- ja laululindudega. Järgnesid noored ja seejärel kõige vanemad. Luuletuste esitajate seas oli konkureerimine igas vanuseklassis kõva. Laulude esitajaid oli aga suuremate seas vähe. Küllap oli osa ka ringi liikuvates haigustes, mis nii mõnelgi hääle ära viis. Peale mitut nädalat laulude ja luuletuste treenimist ja pähe õppimist oligi käes see tähtis päev.

Kohal oli ka auväärt žürii. Liikmeid oli kaugemaltki kui ainult meie koolist.

Laululinnu võitsid Hanna-Maria Tootsi ja Kulno Kipper. Auhinnaks said nad kruusid ja nende sees üht-teist mudki. Samuti jagati auhindu ka muidu headele lauljatele.

Luulelinnu võitsid oma vanuseklassidest: Karl Randmer, Jarmo Ilmjärv ja Merilin Liiv. Auhindadeks jagati Riia - reise, raamatuid, kotte, pastakaid, tearipileteid.

Auhindu on tore saada, eriti kui tunned, et oled selle ka ära teeninud. Seega, suuremat osavõttu järgmistel kordadel!

Marilis Jõgi

Laululaager Kalmetul

7. märtsil 6. tunni ajal läksime lastekooriga Kalmetule laululaagrisse. Ka Kolga-Jaani tüdrukud tulid meiega. Olid meiega isegi samas ruumis. Kohale jõudes pakkisime asjad lahti ning siis saime mahla ja saiakesi. Peagi oli vaja minna saali, kus oli laagri avamine ja õpetajate tutvustamine. Kalmetu kooli muusikaõpetaja laulis kõik laagri reeglid ette. Vahepeal oli suhteliselt naljakas. Avasõnad Allar Jakobsoni poolt öeldud, asusime tööle häälerühmades. Peaaegu alati, kui laulsime ühe laulu ära, siis saime u 10 min puhata. Aga laulmisest ma enam ei räägi. Räägin sellest, et enne diskot tuli Kalmetu kooli näitetrupp. Nad esitasid näidendi „Kardemoni linna rahvas ja röövlid.“ See oli nende esituses väga naljakas. Siis algas disko. Tantsimas oli päris palju rahvast. Mina koos paari teise tüdrukuga väga palju ei tantsinudki, läksime üles kaarte mängima ning juttu ajama. Väga tore oli. Magama saime aga alles u kl 2, sest kõik rääkisid nii kõvasti ning ka und ei olnud.

Hommikul, 8. märtsil algas päev sellega, et äratus oleks pidanud olema tegelikult kl 8.00, aga kellegi äratuskell hakkas palju varem helisema ning siis hakkasid kõik sahmima ja uni kadus nagu võluväel. Varsti oli aeg alla saali minna, seal laulsime hommikulaulu. Ühe kooli õpetaja Valli Pang tuli isegi pidžaamas laulma. Peale laulmist läksime hommikusööki sööma. Varsti tulime tagasi saali ning laulsime kõik laulud läbi. Vahepeal, peale laulmist, oli palju vaba aega. Saime ennast kontserdiksi riidesse panna ning üldse ennast sättida. Varsti läksime alla, sest laululaagritele tuli külla Ene Uuland, kes on Viljandimaa laulupüha lavastaja. Selleks laulupühaks me neid laule seal laagris õppisimegi. Ta rääkis meile oma plaanidest, tal olid kaasas isegi joonistused, et me paremini aru saaks. Lõpuks laulsime talle ühe laulu ning läksime sööma. Peale söömist algas kontsert. Laulsime kõik laulud õpetajatele, kokkadele ja paarile külaliselegi ette. Õpetajate sõnul olime me väga tublid ja õppisime kiiresti laulud selgeks. Kontsert läbi, saime kringlit ja mahla. Läksime ülemisele korrusele oma asju võtma ning asusime koduteele.

Väga tore laager oli, aitäh korraldajakoolile Kalmetule nii toredate päevade eest.

Maarja Salu

6 reisijutt

Reis Austriasse

15.märtsi hommikul kell 8 alustasime Viljandist bussireisi Austriasse. Kõik ootasid seda tuuri põnevusega. Meiega liitusid veel Rakvere Eragümnaasiumi õpilased. Bussis oli olemas kuum vesi ja ka istmed olid suhteliselt mugavad.

Kõige pealt siirdusime Pärnu poole, kus tuli peale meie giid, kes saatis meid reisi lõpuni. Seal edasi juba üle piiride Läti, Leedu ja Poolas nägime juba esimesi mägesid - Tatraid. Poolas jäime ööbima. See teekond oli umbes 1200 kilomeetrit ja loomulikult ka väga väsitav. Jõudsime ööbimiskohta üsna hilisõhtul.

Hommikul tuli kuuest ärgata, et seitsmest hotelli poolt pakutavat hommikusööki süüa ja jälle kaheksast teele Tšehhi.

Bussis me igavust ei tundnud. Alati oli midagi põnevat teha.

Bussiaknast jälgides või juba tunda, et ilm läheb järjest soojemaks. Rohi muutus rohelisemaks ja nägime suuri viinamarjaistandusi.

Õhtul jõudime Brnosse, mis on väga ilus linn. Käisime uudistamas ka vanalinna.

Õöbisime Aramise hotellis, kus olid täiesti korralikud toad. Järgmisel hommikul oli jällegi nii nagu eelmisel päeval ja kell 8 algas sõit juba Viini poole.

Jällegi õhtul jõudsim Austria pealinna Viini. Hommikul oli ilm soe nagu meie Eestimaa maikuus ja väga mõnus oli Viini linnas ringi liikuda. Kodused aga teatasid, et neil olevat ööga paks lumekiht maha sadanud, mis pani veelgi armuma sellesse kevadisse Viini. Teeservadel õitsesid jaapani kirsid roheluses. Viinis külastasime Schönbrunni lossi, mis oli tohutult suur ja vapustavalt ilus, kus kunagi elasid Sisi ja Josef. Lossi taga oli hiiglaslik ja kaunis aed. Giid rääkis meile pikalt nende armuloost, mis oli väga huvitav. Nägime ka kõrget katoliku kirikut, kus said ka ise kütunla süüdata, kuid raha eest.

Vaatamisväärsusi jätkus rohkesti. Uurisime ka maja, mille põrand oli ebatasapinnaline ja mille seinad väljast olid värvilised. See oli ka ühe perekonna kodu.

Järgmisel päeval käisime kuulsates Viini metsades, mis olid väga puhtad. Platvormilt saime näha kõrgusest Viini linna. Edasi läksime lõbustusparki, kus kõige ahhetamapanev atraktsioon oli selline, mis ka pea alaspidi keerutas.

Käisime ka maaaluses koopas, kus on filmitud „Raudse maski“ võtted. Nii, et võib-olla oskab keegi ka selle järgi ettekujutuse saada.

Ning siis juba suund kodu poole. Tšehhis sõitsime Karpaatidesse, kus oli väga külm, kuid kus nägime imelist vaatepilti lumistest mägedest.

Õöbisime neis samades hotellides, kus ennegi. Reisiseltskond sulas omavahel hästi kokku. Saime palju tuttavaid ja sõpru juurde. Minu arvates oli see reis väga hariv ja laiendas rohkesti silmaringi. Mul on väga hea meel, et me just sellise grupi kokku saime.

Maia-Liisa Suigusaar

7 õpilased

Olümpiaadijuttu Riivo Metsaga

Said ajaloo-olümpiaadil 1. koha. Mis oli teema?

Ristisõjad ja eestlaste muistne vabadusvõitlus. 11. kuni 13. sajand.

Kuidas valmistusid? Mis oli kõige raskem?

Kõige raskem oli ettevalmistus. Õpetaja Tiiu tegi materjalid valmis. Mina töötasin need mitu korda läbi. Ema aitas mind palju. Kõju minnes tegelesin selle materjaliga tund-paar. Ja nii peaaegu iga päev. Esimesed materjalid sain enne jõule ning siinamaale ikka õppisin. Nii et kaks kuud. Tagantjärele vaadates oli see ikka ränk töö. Vahepeal tuli selline tüdimus peale, et enam ei taha. Aga kui olen endale midagi kohustuseks võtnud, siis enam pooleli ei jäta.

Kus olümpiaad toimus?

Viljandi Valuoja põhikoolis.

Kui palju oli osalejaid?

Minu vanuserühmas vist 24 või veidi rohkem.

Kuidas ennast tundsid?

Jõudsin tund aega varem kohale. Õnneks ma ei võtnud materjale kaasa, et muidu mõtlen veel midagi ümber. Närv oli küll sees. Meid pandi klassidesse istuma, 6. ja 7. klass olid koos. Siis jagati küsimuste lehed kätte. Küsimuste lehti oli 6. Esmalt täitsime šifri. Sinna kirjutatakse nimi ja andmed ning seal on kood kirjas. Alustasimegi tööd. Mul on selline põhimõte, et teen kõik need asjad ära, mida kohe oskan. Mis kohe meelde ei tule, jätan pärastiseks. Aega oli umbes poolteist tundi. Tegin päris kaua oma tööd. Olin viimaste hulgas, kes ära tuli.

Mis oli kerge, mis raske?

Olin nii palju kõike õppinud, et rasket küll midagi polnud, suhteliselt kerge.

Kas said kohe tulemuse teada?

Ei, seal ei saanud midagi teada. Ise arvasin, et esmaspäeval tulevad tulemused, aga tulid hoopis teisipäeval.

Kellelt kuulsid võidust?

Ajalooõpetajalt. Ma ei mäleta, mida ta täpselt veel ütles, aga esimene koht on meelde jäänud. Õpetaja ise oli väga rõõmus.

Missugune oli emotsioon, kui kuulsid esikohast?

Hea oli, aga mitte üleliigselt.

Kuidas tähistasid?

Väga ei tähistanud. Sõbrad niisama rääkisid, aga eriti ei pööratud sellele tähelepanu. Vahetunnis käis jutt ära ja siis tulid juba teised teemad.

Kõik õpetajad soovisid õnne.

Kuidas teatasid kodustele?

Ajalooõpetaja helistas ise emale. Kui koju läksin, siis kõigil oli väga hea meel. Isa küll ei uskunud, et nii hästi läheb. Rauno väga ei tahtnud sel teemal rääkida, sest tal nii hästi pole läinud. Tegelikult oli ta ikka õnnelik minu üle.

Kas ajalugu on lemmikõppeaine?

Kas just lemmikõppeaine, aga huvitav on küll. Praegu tänu olümpiaadile on kergem. Oleneb ka teemast.

Lemmikõppeained olid väiksena, aga nüüd enam ei ole.

Mis ained meeldivad?

Peale ajaloo veel kehaline kasvatus. Üldiselt kõik ühtemoodi. Vahest viskab üks aine üle, teinekord mõni teine. Perioodiliselt on raske, siis tulevad jälle kergemad teemad.

Millisena näed end peale Leie kooli lõpetamist?

Arvan, et lähen gümnaasiumisse edasi õppima. Huvialaks on praegu loodus. Võib olla tuleb minust loodusemees, aga see huvi võib muutuda. Näiteks ajalugu on ka väga huvitav. Olen üldiselt uutele ja huvitavatele asjadele vastuvõtlik. Kõik võib muutuda.

Aitäh Riivole intervjuu eest! Palju õnne ka toimetuse poolt!

Olümpiaadi 1. koha puhul avaldatakse Riivole kiitust direktori käskkirjaga. Sellele lisandub kingitusena kooli pastapliiats. Lions klubi preemiasumma jagatakse nende vahel, kes on olümpiaadidel tulnud esimese kolme hulka. Praeguseks on Riivo ainus nominent.

Küsitles õp Rita

8 huvitav

SIMULATSIOON

Kui ühel päeval hakati meile rääkima simulatsioonist, ei teadnud me mis imeasi see küll olla võiks. Ka õpetajad ei osanud meie küsimusele vastata. Varsti palus õpetaja Rita minul. Marilisel, Maarjal ja Merililil valmistada ette väitlus usuõpetuse teemal.

7.märtsil saabusid meie kooli simulatsiooni korraldajad. Meid jaotati kahte klassi. 9.klassis väitlesime Vene ja Eesti kooli liitmise teemal. Kõik said endale ülesande-kas siis kahe peale või üksi. Osad olid lapsed, teised vanemad, kolmandad omavalitsus, neljandad õpetajad jne. Kõigile anti ka seisukoht sel teemal ja seda tuli kaitsta. Pika arutluse teel otsustati, et koolid tuleks liita. Järgmiseks tegime ettevalmistatud väitlust. Mina ja Marilis olime usuõpetuse vastu. Maarja ja Merilin poolt. Pidime kõnesid pidama ning vastase väiteid ümber lükkama. Lõpuks valiti võitjaks meid. Võibolla tuli meile kasuks kooli peal tehtud küsitlus, milles enamik oli usuõpetuse vastu.

Küsisin simulatiooni kohta ka arvamusi:

Janika: "Väga huvitav oli. Sain palju naerda ja omandasime väga palju teadmisi,"

Angela: "Mulle seal eriti ei meeldinud. Igav oli,"

Helerin: "Väga vahva oli vene laps olla. Meil oli väga tore kohalik omavalitsus. Palju sib laid. Siukeseid asju võiks rohkem olla,"

Marten: "See oli päris tore. Sai rohkem teada, mida väitlus tähendab,"

Marilis: "Mulle väga meeldis. Me panime väitluse kinni ju! Õps oli suht lahe. Ei väga tšill, kasuks igati,"

Epp: "Suht lahe oli. Aga natuke igav,"

Riivo: "Täitsa normaalne oli. Sai teada nendest asjadest. Mitte midagi erilist, aga sai teada päris palju."

Kätlin Põdra

Selle aasta algul kogunes suur hulk noori ja veidike vanemaid inimesi Saku Suurhalli 1993.aastal Californias asutatud bändi KoRni vaatama. Vaatamisest on meil arvatavasti natuke erinev arusaam. Nimelt toimus lava ees hüppamine ja kargamine. Õhku oli vähe, lavale tahtsin näha ja see lihtsalt sundis enda kõrgushüppe rekordeid purustama.

Jõudsin umbes pool tundi enne kontserdi algust Saku Suurhalli. Esimene mõte oli: „Nii vähe inimesi?“, kuid hiljem mõistsin, et kõik olid mööda maja laiali. Plaanitud oli kolm esinejat, kellest üks, Deathstars, ei esinenud, sest solist oli jalaluu murnud. Kontsert lükkus tunni võrra edasi, kui siis tuli lavale Flyleaf. Fännid hüppasid ja kargasid ees, meie oma seltskonnaga nautisime head muusikat, aga kui KORN lavale end majandas, olime meie valmis kõiki eest ära lükkama, et pidu nautida saaks.

Hüppata tuli palju, sest ümberringi kõik hüppasid. Õhku oli ka väga vähe. Ettepoole visati veepudeleid ka inimestele. Hiljem kuulsin, et palju inimesi kukkus kokku ja viidi minema rahva seast. Kaotasin oma seltsilised silmist ning otsustasin omal käel kontserdist mõnu tunda. Lood olid enam-vähem peas, seega kaasakarjumisega probleemi ei olnud. Lasin rahvamassil end kaasa kiskuda, võtsin vabalt. See oli hea tunne.

Solist, Jonathan, esines kildis. Ka mõnel fännil oli kilt seljas. Pidu oli tõeliselt võimas. Mina läheks kümme korda veel. Super elamuse sain sellelt! Korn igavesti!

Janika Vaht
8. klass

9 sport

Teatevõistlustel Viljandis

26. märtsil toimusid “Tähelepanu, start!” teatevõistlused Viljandi spordihoones. Sel hommikul oli maas paks lumi, mida oli sadanud terve öö otsa. Teed olid läbipääsmatult kinni tuisanud. Onu Urmas pidi bussiga sõites üpris ettevaatlik olema. Võtsime Kolga-Jaani naabrid peale ja sõitsime linna poole.

Kohale jõudes loositi meie numbriks 16. Nii palju võistkondi oligi. Vahetasime riided ja olimegi suures saalis valmis.

Kokku oli võistlusi 4. Neid olime varem korra läbi proovinud. Palju ju harjutada ei saanud, sest haiguseperiood oli päris pikk ja enamik puudus koolist.

Esimese võistlusega tulime päris hästi toime. Teine võistlus, paarides, oli kõige raskem ja seal jäime 5 võistleva kooli hulgas viimaseks. Tuju läks kehvaks ja mõni oli päris närvis. Ja kui närv sisse tuleb, hakkavad pisivead tulema. Nii oligi! Puterdasime päris palju.

Kolmanda ja neljanda võistlusega tulime päris kenasti toime, eriti viimane võistlus, mis läks üle ootuste korda.

Sõime pitsapirukat, õuna ja porgandit. Pinge oli ikka veel üleval, sest kohtunikud tegid kokkuvõtteid. Eksimuste eest sai palju miinuspunkte.

Tahtsime riietuma minna kui Valuoja kooli õpetaja Anne teatas, et olime tulnud 2. kohale. Me ei uskunud tema juttu karvavõrdki!!!

Aga, tuli tõde tunnistada: 3. koht Halliste põhikooli võistkonnale, **2. koht Leie koolile** ja põhikoolide võistluste võitjad, naabrid Kolga-Jaanist.

Sõitsime koju jälle võitjate bussiga nagu sügisel kui teatevõistlustel samad kohad välja võitlesime.

Olime väga tublid!

Võistkonnas löid kaasa:

2. klassist: Tuuli Dimitrijev, Triin Randmer, Karmo Ilmjärv, Heimar Vaht;

3. klassist: Teisy Dimitrijev, Kristin Puranen, Erki Liiv, Karl Randmer, Oskar Randmer, Kermo Kalso;

4. klassist: Marleen Jõgi, Hanna Maria Tootsi, Jarmo Ilmjärv, Kevin Kask, Jaanus Vaht;

5. klassist: Tairi Õunapuu, Kristi Kruuse, Tauri Dimitrijev, Janari Lepik, Raido Tillmann.

Õp Rita

Kolga – Jaanis korvpalli mängimas

9. märtsil käisime Silleriin, Heleri, Helerin, Merle, Merilin, mina ja Epp korvpalli mängimas. Korvpalliturniir oli ainult tüdrukutele ja toimus Kolga-Jaanis. Võistkondi oli kokku üldse kuus. Mänge oli meil kolm - Kolga-Jaaniga, Suure-Jaaniga ning Imaverega. Neist ühe ka võitsime. Kahjuks kaotasime ühe mängu ainult kahe punktiga. Lõppkokkuvõttes jäime kahjuks kuuendaks, aga õnneks mitte viimaseks.

Muidu oli meil seal tore ja lõbus ning saime ka mõned uued sõbrad.

Loodan, et see võistlus ei jää mulle viimaseks ning arvatavasti ei ole ma ainuke, kes nii mõtleb.

Kristi Saksniit

Pahupidipäev

Reedel 29. veebruaril oli koolis Pahupidipäev. Päeva huvitavamaks tegemiseks pidid tüdrukud kandma poiste riideid, poisid tüdrukute riideid, riided pahupidi keerama, sussid valesse jalga, magustoitu sööma enne praadi. Väiksemate seas julgeti kanda ka vastassugupoole rõivaid. Suuremate seas jäi osavõttu väheseks. Head eeskuju näitasid ka õpetajad, kes keerasid riided pahupidi. Vahetati ka ära tunnid, 1-5 tunnini keerati kõik vastupidiseks. Selle päevaga lõpetati koolinädal lõbusalt.

Marilis Jõgi

KALMETU LUULEPÄEV

Kalmetu luulepäev on oma haaret aasta-aastalt laiendanud ja Kalmetu koolimaja jäi noortele luuletajatele kitsaks. Juba mitmendat aastat toimub õpilaste luulekirjutamispäev Viljandis. Linnaraamatukogu lahke pererahvas võõrustas Kalmetu luulepäevalisi ka sel aastal. Meie kooli kaks hakkajat tütarlast, kelle loomuline palang väljapääsu otsis, olid **Janika Vaht** ja **Maia-Liisa Suigusaar**. Nemad esindasid meie kooli luulekirjutajaid.

Päeva alguses esinesid noortele luuletajatele need "päris" kirjutajad. Küllap leidis igauks, mida targemate jutust kõrva taha panna. Muusikalise poole eest hoolitsesid Viljandi muusikakooli noormehed, kellest üks oli meie kooli oma poiss **Taavi Toomsalu**. Tore, kui noortel on soovi ja tahtmist mõtteid paberile panna, kas siis luuleridadena või proosavormis. Jõudu teile!

Õp Ulve

SÜNNIPÄEVAD APRILLIS:

05.	Kätlin Põdra	8. klass
07.	Tauri Dimitrjev	5. klass
07.	Teisy Dimitrjev	3. klass
12.	Toomas Vahter	majandusjuhataja
14.	Astra Aavik	õpetaja
26.	Taavi Toomsalu	9. klass
26.	Egon Türkson	8. klass
30.	Sille-Riin Koovit	7. klass
30.	Hanna-Maria Tootsi	4. klass

PALJU ÕNNE!

Toimetus: Kristi Saksniit, Maarja Salu, Taavi Toomsalu, Maia-Liisa Suigusaar, Janika Vaht, Kätlin Põdra, Marilis Jõgi, Ulve Pedastik, Rita Kadaja